

“Wanneer wij Hem zien...”

Dave Hunt, 27 oktober 2007, <http://www.thebereancall.org/newsletter>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Er zijn veel bewijzen, die niemand kan weerleggen, dat de Bijbel het Woord is van de ware God die de Schepper is van de mens en van het ondoorgrondelijke universum waarin wij ons bevinden. Alhoewel de honderden onfeilbare bijbelprofetieën het krachtigste bewijs vormen, is een van de duidelijkste bewijzen de verbazingwekkende *consistentie*¹ in de Schrift van Genesis tot Openbaring. Denk eraan dat de meeste profeten door wie ze werd geschreven in verschillende tijdperken leefden van de geschiedenis, in verschillende culturen, en dat zij elkaar nooit ontmoet hebben. De enige rationele verklaring voor deze consistentie is wat zij allen eenstemmig hebben verklaard dat zij elk geïnspireerd waren door de ene ware God. Deze beweringen werden niet duister of weifelend uitgesproken, maar krachtig en met herhaaldelijke bevestiging.

Bijvoorbeeld, in de Pentateuch alleen wordt letterlijk honderden malen gezegd dat Mozes rapporteerde wat God direct tot hem had gezegd, “van aangezicht tot aangezicht” (Ex 33:11; Num 14:14; Deut 5:2-5; 34:10). Bijbelse profeten waren niet indirect geïnspireerd door een engel (zoals Mohammed en Joseph Smith van zichzelf beweerden) maar zij verklaarden dat zij persoonlijk van God Zelf hebben gehoord! Zoals Mozes, beweerden Israëls vele andere profeten, van Jesaja tot Maleachi, precies hetzelfde, honderden malen daar bovenop. Meer dan 60 keer zweert Ezechiël dat “het woord van de Heer” tot hem kwam, met het bevel dat door te geven aan de mensen. Zo ook was dat het geval bij de andere bijbelse profeten.

Het Boek van Job wordt geacht zowat het oudste boek in de Bijbel te zijn, maar de belangrijkste bijbelse thema's van verlossing, opstanding, en Tweede Komst worden daar duidelijk uitgedrukt. Dit werd gedaan in perfecte harmonie met alles wat zou verklaard worden door Gods profeten op de andere pagina's van de Schrift, in de volgende ± 1600 jaren. Beschouw volgende krachtige en doordringende verklaring:

“Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan; En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen; Die ik voor mij aanschouwen zal, en mijn ogen zien zullen, en niet een vreemde...” (Job 19:25-27 - SV).

“For I know that my redeemer liveth, and that he shall stand at the latter day upon the earth: and though after my skin worms destroy this body, yet in my flesh shall I see God: whom I shall see for myself, and mine eyes shall behold, and not another...” (Job 19:25-27 - KJV)

Hier verklaart Job dat zijn fysiek lichaam zal opstaan, zelfs nadat het werd gegeten door de wormen in het graf. Hij weet ook dat de Verlosser, die dit mogelijk zal maken, een eeuwig Wezen is Die op een bepaalde dag zal komen en dat hij (Job), in zijn opgewekt lichaam, de oneindige God voor zich zal zien. Zo moet dat ook voor ons geschieden. Dit is een ontzagwekkend, zelfs vreeswekkend vooruitzicht, dat, als dit in ons binnenste als realiteit zou leven, onze levens zou veranderen!

Kan die Verlosser, die ook Redder, Heiland of Behouder wordt genoemd, waar Job naar verwijst, in feite God Zelf zijn? Hij zegt dat niet zo direct, maar de implicatie is er. Zoals ook latere profeten, schrijft Jesaja het erg duidelijk:

“Ik, Ik ben de HEERE, en er is geen Heiland behalve Mij ... Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, al gij eindigen der aarde! want Ik ben God, en niemand meer” (Jes 43:11; 45:22).

Dus God, de Schepper van alles, is de Redder die mens werd door een maagdelijke geboorte en die stierf voor onze zonden op het Kruis! Hoe kan dat mogelijk zijn?

¹ Consistent: vrij van innerlijke tegenspraak.

Profeten die leefden na Job, en die additionele² Schriftuur schreven, hebben details toegevoegd maar nooit iets tegengesproken van wat voordien gezegd was of wat later zou volgen. In vele gevallen droegen zijn additionele Schrift bij zonder gezien te hebben wat voorheen geschreven was - en steeds zonder tegenstrijdigheid. Ter vergelijking: er zijn helemaal geen profetieën in de Koran, de Hindoe Veda's, Bhagavad-Gita, uitspraken van Boeddha of Confucius, of in de geschriften van andere religies, waarin trouwens veel inwendige contradicties voorkomen. Profetie is uniek aan de Bijbel, en een groot getuigenis ervan, wat over het hoofd werd gezien door de meeste predikers en apologeten.

Wij willen blijven stilstaan bij de perfecte consistentie van de Bijbel. De eerste vermelding van de beloofde, uit een maagd geboren Verlosser/Messias/Redder (het zaad van de vrouw genaamd), die naar de aarde zou komen, wordt gevonden in Gods oordeelsverklaring over de slang die Eva bedroeg: "... haar nageslacht; dat zal u de kop vermorzelen" (Gen 3:15). Rebellen bracht niet enkel de dood voor Adam en Eva, maar ook voor al hun nakomelingen, en scheidde de mensheid van zijn Schepper. Een tijdelijke verzoening met God werd verleend in de dood van offerdieren: eerst in de dood van dieren om de huiden te verkrijgen waarmee God Adams en Eva's naaktheid bedekte, in de tijd dat Hij hen uit de Hof van Eden wierp en Zijn aanwezigheid van hen terugtrok (Gen 3:21-24); daarna in het lam dat Abel, en vermoedelijk ook Adam en Eva, offerden om hun zonden te bedekken totdat de Messias zou komen en de volledige straf zou dragen (Gen 4:4).

In Jesaja wordt het mysterie van de Verlosser verder onthuld. Een mannelijke baby zou geboren worden, die zowel de Zoon van God is als eeuwige Vader: "Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst" (Jes 9:5). De Zoon en de Vader zijn Een, zoals Jezus zei: "Ik en de Vader zijn één" (Joh 10:30). Deze Eeuwige zou geboren worden in Bethlehem: "En gij, Bethlehem Efratha! zijt gij klein om te wezen onder de duizenden van Juda? Uit u zal Mij voortkomen, Die een Heerser zal zijn in Israël, en Wiens uitgangen zijn van ouds, van de dagen der eeuwigheid" (Micha 5:1). Hij zou Jeruzalem binnenrijden op het veulen van een ezel en toegejuigd worden als de Messias (Zach. 9:9), exact 483 jaren (Dan 9:24-26) na het bevel dat gegeven werd om Jeruzalem te herstellen van zijn vernietiging door Nebukadnezar. Dit beveldschrift van wereldleider Artaxerxes Longimanus werd gegeven op de eerste Nisan van 445 v.C. (Neh. 2:1-10). De vervulling van deze profetie moest daarom plaatsvinden op 6 april 32 n.C. Diezelfde dag - vandaag gevierd als "palmzondag" - reed Jezus Jeruzalem binnen.

Het thema van het Lam, dat aanvangt in Genesis als een belofte van de komende Messias die de straf zou dragen voor de zonden van de mensheid, wordt progressief en consistent ontvouwd door de profeten en apostelen doorheen de hele Bijbel, Oude en Nieuwe Testamenten. Israëls bevrijding van de slavernij in Egypte ging door het bloed van het paschalam. De belofte van verlossing door een Komende Die zou sterven als offer voor onze zonden, liep verder door de Levitische offers. De vervulling ervan in de Messias begon vorm te krijgen met de verklaring van Johannes de Doper over Christus: "Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt!" (Joh 1:29), en het zal culminerend in het hemelse gezicht van het Lam, geslagen voor de zonden van de wereld (Openb 5 en 6), en Gods eeuwige troon die uiteindelijk onthuld wordt als "de troon van God en het Lam" (Openb 22:1).

In weerwil van de geprofeteerde enthousiaste verwelkoming die Jezus van Nazareth ontving op die eerste "palmzondag", voorzeiden de profeten dat de Messias onmiddellijk zou verraden worden voor 30 zilverlingen (Zach. 11:12-13), afgewezen door Zijn eigen volk, en gekruisigd (Psalm 22:15-17). Deze profetie werd gegeven 500 jaren voordat kruisiging gekend was. De profeten verklaarden dat drie dagen later de Messias zou opstaan uit de doden, en Zich 40 dagen zou tonen aan Zijn discipelen om daarna op te varen naar de hemel.

Niemand zou zich kunnen kwalificeren als de beloofde Verlosser zonder deze en vele andere profetieën te vervullen. Er zijn geen mededingers die hun messiaanse geloofsbrieven kunnen aanbieden. Deze profetieën, en de vele andere in de Bijbel die de Messias identificeren, werden vervuld door slechts één Man. De vele onweerlegbare profetieën en hun vervulling bewijzen dat Jezus Christus,

² Addinioneel: bijkomend, toegevoegd.

en Hij alleen, de Messias is. En toch weigeren de meeste Joden vandaag te accepteren wat hun eigen profeten hebben voorgezegd - en zij blijven volharden in ongeloof, zoals ook de grote meerderheid van de niet-Joden.

In de prediking van het Evangelie aan hun Joodse tijdgenoten, na Jezus' opstanding, reciteerden de apostelen deze en talloze andere gedetailleerde profetieën die vooraf gegeven waren opdat de Messias onmiskenbaar herkend zou worden wanneer Hij kwam. Zij wezen op wat allen in Jeruzalem wisten: dat deze profetieën, die eeuwen en zelfs duizenden jaren tevoren gegeven waren om de Messias te identificeren, allemaal vervuld werden in het leven, de dood en opstanding van Jezus van Nazareth. Tweeduizend jaren zijn deze feiten het stevige fundament geweest van het christelijke geloof dat Jezus van Nazareth inderdaad de Messias van Israël is, de Redder van de wereld, gekruisigd voor onze zonden, opgestaan, nu in de hemel, en Die spoedig zal terugkomen om Dezijsen op te nemen om bij Hem in het Vaderhuis te zijn, voor eeuwig. Hij komt ook als de Rechter om de onbekeerlijken te straffen - een deel van het Evangelie dat dikwijls over het hoofd wordt gezien.

Het naar voor brengen van dit bewijs was de *modus operandi* van de apostelen wanneer zij het Evangelie predikten (Hand 17:2-3); en dit blijft de manier, alhoewel verzuimd, waarop wij vandaag moeten prediken. Het is ongelofelijk dat nauwelijks op het profetische fundament van het Evangelie wordt gewezen door de meeste pastors, predikers en evangelisten. In plaats daarvan wordt aan verloren zielen de getuigenissen van beroemdheden en sporters aangeboden, en ze worden uitgenodigd om te dialogeren, alsof de onveranderlijke waarheid bijgeschaafd kan worden om het acceptabel te maken voor een zogenaamde "postmoderne" generatie. De enige "Schrift" die de meeste onzekere zielen vandaag kennen is een geamputeerde, geparafraseerde "Bijbel", herschreven om de overtuiging van zonde te elimineren en de rebellie te dienen van hen die erop staan een gemodificeerde bijbel te hebben om bij hun ongeloof aan te sluiten. God zal Zich niet aanpassen aan hun rebellie!

Van hen zegt de Schrift: "de vreze Gods staat hen niet voor ogen" (Ps 36:2; Rom 3:18). Deze aanklacht is ook van toepassing op zowel de vele hedendaagse Tv-evangelisten als hun volgelingen, wier oren zij strelen. Als zij al in God geloven, is dat zogenaamde geloof niet te zien in de bedieningen en levens van Benny Hinn, Oral Roberts, Kenneth & Gloria Copeland, Pat Robertson, the Robert Schullers (vader en zoon), de Crouches, enz. Zij, en vele anderen zoals zij, demonstreren door wat zij zeggen en doen, en door het loven van elkaar, en door hun verachting van Gods eeuwige waarheid, dat zij niet echt geloven in God, noch verwachten Jezus te zien en op een dag rekening aan Hem te moeten geven. God en Christus ontmoeten in het oordeel kan geen echt vooruitzicht zijn voor zulke mannen en vrouwen, of hun levens en prediking zouden een vrees moeten weerspiegelen die nu totaal afwezig is.

In plaats daarvan leven niet enkel ongelovigen maar ook de meeste christenen niet alsof zij echt verwachten, zoals Job, om voor God te staan als hun heilige, rechtvaardige Rechter - ten minste niet spoedig. Op een dag meegenomen worden in de Opname, die verondersteld wordt de vurig verwachte "gezegende hoop" (Tit 2:13) te zijn van elke ware christen, wordt in toenemende mate ontkend door vele evangelische leiders en hun volgelingen. Bijna alle presbyterianen, zowel als calvinisten en andere varianten, en zelfs veel zogenaamde "waakhonden" (zoals Hank Hanegraaff) die beweren de kerk te bewaken tegen dwaling, staan krachtig de imminente Opname tegen en staan erop dat de Kerk Israël heeft vervangen (vervangingstheologie).

Er zijn, uiteraard, veel evangelicals die gezonde bijbelse waarheden prediken, maar die het in hun levens verloochenen. Het verschiet spoedig Jezus te zien, wiens ogen zijn "als een vuurvlam" en aan wiens voeten Johannes, de discipel die Jezus liefhad (Joh 13:2, 23; 20:2; 21:7, 20), "als dood" neerviel (Op 1:17), zou de vrees voor God in onze harten moeten doen oprijzen! Aan de andere kant zal het vooruitzicht om ons plots in de heerlijkheid van Christus te bevinden - Hij die zoveel van ons hield dat Hij zo erg leed voor onze zonden - ons ontroeren en ons vervullen met opwinding en vreugde, maar tegelijkertijd moet dat ons vervullen met ontzag en een levensveranderende vrees.

Maar hoe dikwijls besteden de meesten van ons aan deze imminente mogelijkheid slechts een vluchtige gedachte? Schande!

De oneerbiedige en ongehoorzame houding van vele pastors en hun volgelingen laat zich verraden in hun nonchalante praat, over "hanging out with Jesus" in de hemel, alsof Hij gewoon maar een

van de “guys” is in plaats van de Schepper van het universum! Hij kent van ons elke gedachte, elk woord, elke daad en elk motief. Uiteindelijk, staande voor onze Heer en Zijn oordeelstroom, zullen wij, onthuld in het licht van Zijn volmaakte heiligheid, de vuilheid zien van onze bedrieglijke, hope-loos boze harten (Jer. 17:9-10). Hij zal de tranen van schaamte en wroeging van onze gezichten wissen, om ze nooit meer in herinnering te brengen, en zal ons in Zijn oneindige, eeuwige liefde omhelzen.

De ontzagwekkende realiteit van in de hemel te zijn, neer te vallen voor Christus en de Vader op hun troon, grijpt ons niet aan zoals het zou moeten. Het lijkt ver weg te liggen en onecht, vertroebeld door een goede gezondheid, het vooruitzicht op aardse genoegens, en het waanidee dat wij over een onbeperkte tijd beschikken om die te ervaren.

De hoop om op elk moment van deze wereld opgetrokken te kunnen worden, indien echt geloofd, zou een krachtig zuiverend effect op ons hebben. Het meeste van wat voor ons zo belangrijk lijkt in onze drukke levens, zou ons uitermate in verlegenheid moeten brengen wegens hun armzalige trivialiteit in het licht van de eeuwigheid die erop schijnt. Neem uw hoogste ambitie, meest onweersaanbaar verlangen, uw grootste genoegens, grootste passie - maar van zodra je de dood bij deze dingen brengt, zinken ze weg in de nietigheid. Hoe droevig is het dat de dood ons in het gelaat moet staren vooralleer wij deze wijsheid kunnen ontvangen.

Voor de rechterstoel van Christus, waar wij “[allen ... geopenbaard worden, opdat ieder vergelding ontvangt voor wat hij door middel van zijn lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad](#)” (2 Kor 5:10), zal niet de kwestie van redding of hel behandeld worden, maar beloning of verlies. Daar zullen aan ons, de Bruid van Christus, witte gewaden van rechtvaardigheid gegeven worden voor de bruiloft!

Alhoewel “[allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid van God](#)” (Rom 3:23), heeft wonder boven wonder de God van alle genade ons geroepen tot Zijn eeuwige heerlijkheid in Christus Jezus (1 Petrus 5:10). Het doel van onze Vader is niet enkel ons in de hemel te hebben maar ons te transformeren naar het heerlijke beeld van Zijn geliefde Zoon. De heerlijkheid die Adam verloor was bleekjes vergeleken met de heerlijkheid die de verlostes zullen weerspiegelen als een toonbeeld voor het universum in alle eeuwigheid.

Deze transformatie zou voor ieder van ons reeds bezig moeten zijn. Wij worden in feite veranderd naar Zijn beeld “van heerlijkheid tot heerlijkheid”. Onze vooruitgang is teleurstellend traag. Maar als wij Hem zien door geloof, worden wij veranderd naar Zijn beeld “[door de Geest van de Heer](#)” (2 Kor. 3:18). Davids grootste verlangen was continu “[de lieflijkheid des Heeren te zien](#)” (Ps 27:4). Is dat ook de passie van uw hart en het mijne? Het hoort zo te zijn.

Het volgende gedicht werd gevonden in de Bijbel van Darby, nadat de Heer hem naar het Vaderhuis had geroepen:

Low at Thy feet, Lord Jesus,
This is the place for me;
Here I have learned deep lessons:
Truth that has set me free.
Free from myself, Lord Jesus,
Free from the ways of men;
Chains of thought that have bound me
Never can bind again.
None but Thyself, Lord Jesus,
Conquered this wayward will,
But for Thy love constraining,
I had been wayward still.

Wanneer wij “[de Heer der heerlijkheid](#)” (1 Kor 2:8) in heerlijkheid zien, zullen “[wij Hem gelijk zijn; want wij zullen Hem zien zoals Hij is](#)” (1 Joh. 3:2). Het is dus het in gebreke blijven Christus duidelijk te zien terwijl wij hier beneden zijn, wat ons verhindert volledig getransformeerd te worden naar Zijn beeld. Wij zijn verblind door deze wereld.

Spoedig echter, op een dag, door dood of Opname, zal de sluier verwijderd worden. Wij zullen dan bij Hem zijn en zullen Hem zien zoals Hij werkelijk is. Wanneer dit heldere begrip in ons binnenste ontwaakt, zullen wij werkelijk zoals Hem worden. Wat een heerlijke eeuwige tijd zullen we uiteindelijk binnengaan.

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm